Musik- och Teaterbiblioteket Stockholm

Noter rar 1188

STYCKEN

ur

Davids Psalmer

satta för

SOLORÖST OCH CHÖR

med accompagnement af

Piano

af

GUNNAR WENNERBERG.

Förläggarens Egendom.

7 Häftet. Pris: Rd. 2 -

Stockholm, Abr. Hirsch.

Stora Nygatan N:o 12.

Nº 27.

Psalm XC.

Largo.

PIANO.

SOLO. Recit.

Her- re, du är vår tillflykt ifrån släg-te till slägte,

Allº non molto.

Förr än jor - den och verlden skapade blef - vo, Är du, Gud ____, utaf

e - vig - het; Du, som lå - ter menskorna dö och sä - ger:

kom - mer igen, I men - niskors barn! (Ty tusen-de år ä-ro för

CHÖR. Ty tusende år ä-ro för

fz *fz* *p e sempre legato.*

dig som den dag i går framgick, såsom en natt - - väckt; Du lå-ter dem gå såsom en

så som en natt - - väckt;

dig som den dag i går framgick som en nattväckt; Du lå-ter dem gå såsom en

pp

ström sin kos och de fly bort li-kasom dröm - mar; De ä-ro som gräs, det dock

som drömmar

ström sin kos och de fly bort li-kasom dröm - mar; De ä-ro som gräs, det dock

pp

snarligt förviss-nar, det der bit-ti-da fro-das och blomstrar Och sist på af-to-nen

snarligt förvissnar, det der bit-ti-da frodas och blomstrar Och sist på af-to-nen

Recit.

af-hugget varder och fal-ler ned och för-torr-kas. Det gör din vrede

och för-torr-kas.

af-hugget varder och fal-ler ned och förtorrkas.

och förtorrkas.

pp

fz

att vi så förgås och din grymhet att vi så hastigt hä-dan må-ste, Ty vå-ra miss-

a tempo.

gerningarsätter du för dig, våra okän_da synder för ditt ansigte; Derför gå våra dagar sin

kos, vi lykta vå_ra år som ett tal. (Vårt lif varar sju_ti_o år, åt

Vårt lif varar sju_ti_o år, åt

högsta åt_ti_o år, och då det bäst varit haf_ver, så haf_ver det mö_da och

poco a poco ritardando.

högsta åt_ti_o år, och då det bäst va_rit hafver, så haf_ver det mö_da och

poco a poco ritardando.

All^{o} non molto.

ar-be-te va-rit.) Men ho tror det att du så svårliga vred - gas?

ar-be-te va - - - rit.

Och ho fruktar sig för så - dan din grymhet? Lär oss betän - - ka

fz

att vi ju dö må - ste, på det vi må förstån - di-ga var - da. (Ja,

Ja,

fz *fz*

Meno allegro.

Her_re, vänd dig till oss i_gen och var oss nå_de_lig di_na tje_na_re! Och

di_na tje_na_re! Och

Her_re, vänd dig till oss i_gen och var oss nå_de_lig dina tjenare!

p e sempre legato.

pp

uppfyll oss bit_ti_da med di_na nåd, så vil_je vi fröj_das å_ter,

uppfyll oss bit ti_da med dina nåd, så vil_je vi fröj_das fröjdas åter

å_ter

pp

Gläd oss i_gen ef_ter det du oss så länge plå_gat och vi haf_ve o_lyc_ka li_dit! Be_

Sop:

Gläd oss i_gen efter det du oss så länge plågat och vi hafve o_lyc_ka li_dit! Be_

Ten:

_te di_na tje_na _ re di na kraft och de _ ras barn di_na ä di_na ä_ra.) Och

_te di_na tje_na _ re di_na kraft och de _ ras barn di_na ä _ _ _ ra

di_na ä_ra

pp

Recit.

3

Largo.

Her_ren vår Gud, va _ re oss blid och vå_ra händers verk främ _ je han.

p

Ja

p

fz fz fz fz p

Ja vå_ra hän _ ders verk främja han!

fz pp

vå _ ra hän_ders verk främ _ _ _ je han, främ _ je han!

fz pp

fz pp e ritard.

Nº 28.

Psalm XCII.

Andantino. **SOLO.**

SÅNG. Det är en kos-te-lig ting, en kos-te-lig ting att tac-ka

PIANO. *fz*

Herra-nom och lof-sjun-ga di-no namn, o Gud, du all-ra högste! Om

f

morgonen för-kunna din nåd, om af-tonen di-na sanning på strängaspel och

fz

f

psal-ta-re, med spe-lande på har-pa ja, det är en kos-telig ting att

f *fz*

låfva Gud, den högste — Amen! — A - - men A - - men!

CHÖR — Amen! — A - - men, A - - men!

Nº 29.

Psalm XCVI.

Andante con moto.

PIANO.

Sjunger Herranom en ny

CHÖR — Sjunger Herranom en ny

vi - - sa, Sjunger Herra-nom all verl - den, pre-di-ker e-na da-gen ef-ter

vi - - sa, sjunger Herranom all verl - den, pre-di-ker e-na dagen ef-ter

SOLO.

an - dra hans sa - - - - lig-het) Ty Herren han är stor och högt till,

an - dra hans sa - - - - lig-het

fp

pri-san-des, un-derlig öfver al-la gu - dar, ty al-la folkens gudar ä-ro af-gudar, men

f

fp

f

Her - ren hafver skapat him - me - len, han haf - ver skapat him - me - len.

fp

Bärer Herranom hans namns ä - ra, bärer skänker, kommer i hans går - dar till -

Bärer Herranom hans namns ä - ra bärer skänker, kommer i hans går - dar, till -

mf

f

bedjer honom u - ti he - lig pryd - ning, all verl - - - den frukte ho - nom.

bedjer honom u - ti he - lig pryd - ning, all verl - - den frukte ho - nom.

Sä_ger ibland hednin_gar_ne: Herran han är konung och haf_ver sitt ri _ ke så

fz

vidt som verlden är att det blif _ _ va skall och dömmer fol _ _ ken

f

rätt.

ff *mf* *fz* *fz*

Himlen fröjde sig och jorden va _ re glad, Hafvet fräse högt och allt det der_i är,

Sop:

Alt:

Himlen fröjda sig och jorden va _ re glad, Hafvet fräse högt och allt det der_i är,

p *basso marcto.*

Marken va_re glad och hvad som der - på är, all träd i sko_gen fröj_de sig för Herranom) Ty han

Marken va re glad och hvad som der - på är, all träd i skogen fröjde sig för Herranom!

kommer, ja han kommer till att döm_ma jor_den, han skall dömma

jor_dens krets med rätt_fär - dig - het och folken med si_na san -

- - - - - ning. (A - - - - -

A - - - - - men A - - - - -

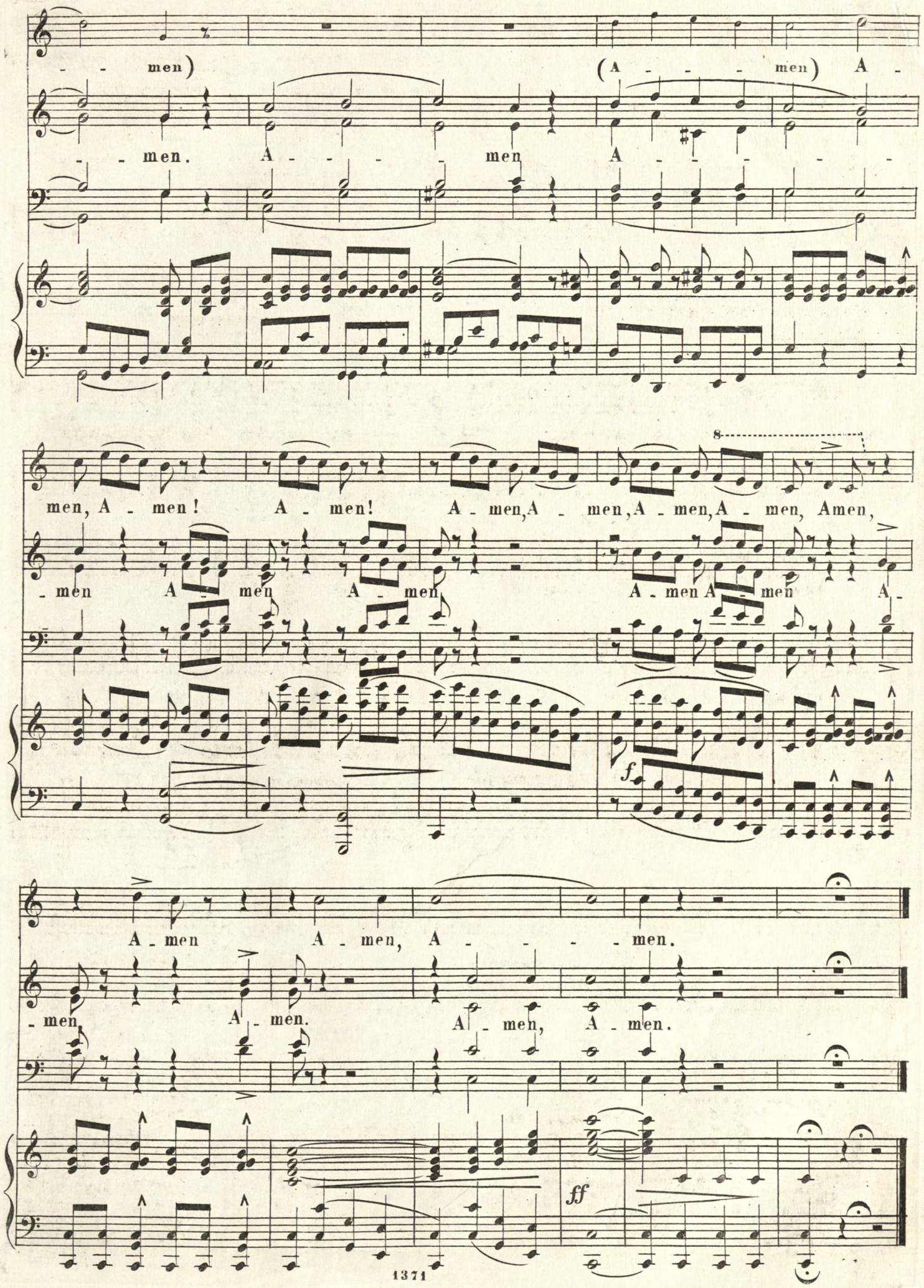
- - men) (A - - - men) A -
- - men. A - - - - men A - - - - -
men, A - men! A - men! A - men, A - men, A - men, A - men, Amen,
- men A - men A - men A - men A - men A -
A - men A - men, A - - - - men.
- men, A - men. A - men, A - men.